

”مینی بچی - باپ سین هولسیل واپار کرنا سیکو، هولسیل واپار هئ من منا پو“

آلف کو یاد کرنا اور کرنا، باقی سپ هئ ریٹیل“

پرشن :- باپ اپنی گھر ۾ کن بچون کی ویلکم کرینگی؟

اُتر :- جو بچی اُچی ریت باپ کی مت پر چلتی هئ کوئی کو پی یاد نہیں کرتی

هئ، دیه سہت دیه کی سپی سنہندون سین ہڈی یوگ توڑ ایک کی یاد ۾ رہتی هئ،

اُسی بچون کو باپ اپنی گھر ۾ رسیو کرینگی۔ باپ سپی بچون کو گل گل (قول) بناتی، قر

قول بچون کی اپنی گھر ۾ ویلکم کرتی هئ۔

اومر شانتی . بچون کو اپنی باپ اور شانتی ڈام، سکڈام کی یاد ۾ بننا هئ۔ آتما

کو، باپ کو ہین یاد کرنا هئ، اس دکڈام کو پوٹ جانا هئ۔ باپ اور بچون کا یہ هئ مینا

سنہند۔ اتنا مینا سنہند اور کوئی باپ کا ہوتا ہین نہیں۔ سنہند ایک ہوتا هئ باپ سین قر

ٹیچر سین اور گرو سین ہوتا هئ۔ اُپی یهان یہ تینون ہین ایک هئ۔ یہ پی ہڈی ۾ یاد

رہی، خوشی کی بات هئ نان۔ ایک ہین باپ ملا ہوتا هئ، جو بہت سہج راستا بتاتی هئ۔

باپ کو، شانتی ڈام اور سکڈام کو یاد کرو، اس دکڈام کو پوٹ جائو۔ گھومو قر لیکن ہڈی

۾ یہی یاد رہی۔ یهان تو کوئی گورک ڈنڈا آد نہیں هئ۔ گھر ۾ بٹنی هئ۔ باپ صرف تین

اکیر یاد کرنی کو کھتی هئ۔ واسطو ۾ هئ ایک اکیر باپ کو یاد کرو۔ باپ کو یاد کرنی

سین سکڈام اور شانتی ڈام دونو ورثی یاد آ جاتی هئ۔ دینی والا تو باپ ہین هئ۔ یاد کرنی

سین خوشی کا پارا چڑھینگا۔ تم بچون کی خوشی تو نامیگرامی هئ۔ بچون کی ہڈی ۾ هئ

بابا ہمکو گھر ۾ قر ویلکم کرینگی، رسیو کرینگی، پرنتو اُنکو، جو اُچی ریت باپ کی

مت پر چلینگی اور کوئی کو یاد نہیں کرینگی۔ دیه سہت دیه کی سرو سنہندون سین

ہڈی یوگ توڑ مام ایکر یاد کرنا هئ۔ پِکتی مارگ ۾ تو تم نین بہت شیوا کی هئ پرنتو

راستا ملتا ہین نہیں جانی کا۔ اُپی باپ کتنا سہج راستا بتاتی هئ، صرف یہ یاد کرو

باپ، باپ پی هئ سیک پی هئ، سرشتی کی آد مذیہ آنت کا گیان سناتی هئ، جو اور

کوئی سمجھا نہ سکی۔ باپ کھتی هئ آب گھر چلنا هئ۔ قر پھلی پھلی ستیگ ۾ آئینگی۔

اس چپی دنیا سین آب جانا هئ۔ پل یهان بٹنی هئ پرنتو یهان سین آب گئی ک گئی۔

باپ پی خوش ہوتی هئ تم بچون نین باپ کو انوائٹ کیٹا هئ بہت سمیہ سین۔ آب قر

باپ کو رسیو کیٹا هئ۔ باپ کھتی هئ مئن تمکو گل گل بناء کر قر شانتی ڈام ۾ رسیو

کرونگا۔ قر تم نمبروار نئین دنیا ۾ چلی جائینگی۔ کتنا سہج هئ۔ اُسی باپ کو پوٹنا

نہین هئ۔ بات تو بہت مینی اور سیڈی هئ۔ ایک بات آلف کو یاد کرو۔ پل دیٹیل ۾

سمجھاتی هئ قر پچاڑی ۾ کھتی هئ آلف کو یاد کرو، دوسرا نہ کوئی۔ تم جنم جنمانتر

کی عاشق ہو ایک معشوق کی۔ تم گاتی آئی ہو بابا آپ آئینگی تو ہر آپکی ہین بنینگی۔

آب وه آئي هئ تو ايڪ ڪا هين بننا چاهيئي. نشچيه ٻڌي وجينتي. وجئ پائينگي راوڻ پر. قر آنا هئ رام راجيه ۾. ڪلپ ڪلپ تم راوڻ پر وجئ پاتي هو. برهمڻ بني اوڙ وجئ پائي راوڻ پر. رام راجيه پر تمهارا حق هئ. باپ ڪو پهچانا اوڙ رام راجيه پر حق هوئا. باقي پرشارت ڪرنا هئ اونچ پد پاني ڪا. وجئ مالها ۾ آنا هئ. بڙي وجئ مالها هئ. راجا بنينگي تو سڀ ڪچ ملينگا. داس داسيان سڀ نمبروار بنتي هئ. سڀ ايڪ جئسي نهين هوتي. ڪوئي تو بهت نزديڪ رهتي هئ، جو راجا راڻي کاتي، جو ڪچ پنداري ۾ بننا وه سڀ داس داسيون ڪو ملتا هئ، جسڪو 36 پرڪار ڪا پوچن ڪها جاتا هئ. پدم پتي پي راجائون ڪو ڪها جاتا، پر ڪا ڪو پدمپتي نهين ڪهينگي. پل وهان ڏن ڪي پرواه نهين رهتي. پرن تو يه نشاني ديوتائون ڪي هوتي هئ. جتنا ياد ڪرينگي اتنا سور يونسي ۾ آئينگي. نئين دنيا ۾ آنا هئ نان. مهاراجا مهاراڻي بننا هئ. باپ ناليچ ديتي هئ نر سين نارائڻ بنني ڪي، جسڪو راج يوگ ڪها جاتا هئ. باقي پڳتي مارگ ڪي شاستر پي سڀ سين جاستي تم نين پڙهي هئ. سڀ سين جاستي پڳتي تم بچون نين ڪي هئ. آب باپ سين آڪر ملي هو. باپ راستا تو بهت سهج اوڙ سيڏا بتاتي هئ ڪ باپ ڪو ياد ڪرو. بابا بچي بچي ڪه سمجھاتي هئ. باپ بچون پر واري جاتي هئ. وارث هئ تو واري جانا پري. تم نين پي ڪها ٿا بابا آپ آئينگي تو هم واري جائينگي. تن من ڏن سهت قربان جائينگي. تم ايڪ وار قربان جاتي هو، بابا 21 وار جائينگي. باپ بچون ڪو ياد پي دلاني هئ. سمجھ سڪتي هئ، سڀ بچي نمبروار پرشارت انوسار اپنا اپنا پاڳيه ليني آئي هئ. باپ ڪهتي هئ مين پي بچون، وشو ڪي بادشاهي هماري جاگير هئ. آب جتنا پي پرشارت تم ڪر لو. جتنا پرشارت ڪرينگي اتنا اونچ پد پائينگي. نمبرون سو نمبر لاسٽ ۾ هئ. نمبرون ۾ قر ضرور جائينگي. سارا مدار پرشارت پر هئ. باپ بچون ڪو گهر لي جاني آئي هئ. آب اپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرينگي تو پاپ ڪنتي جائينگي. وه هئ ڪام آگن، يه هئ يوگ آگن. ڪام آگن ۾ جلي جلي تم ڪالي هو گئي هو. بلڪل خاڪ هو پري هو. آب مئن آڪر تمڪو جڳاتا هون. تموپرڏان سين ستوپرڏان بنني ڪي ڀڪتي بتاتا هون، بلڪل سميل. مئن آتما هون، اتنا سميه ديهه ايمان ۾ رهي ڪارڻ تم اُلٽا لٽڪ پري ٿي. آب ديهي ايمان بن باپ ڪو ياد ڪرو. گهر جانا هئ، باپ ليني ڪي ليئي آيا هئ. تم نين نمنترڻ ديئا اوڙ باپ آئي هئ. پنتون ڪو پاون بناء ڪر پنڊا بن لي جائينگي سڀ آتمائون ڪو. آتما ڪو هين ياترا پر جانا هئ.

تم هو پانڊو سمپر دايه. پانڊوون ڪا راجيه نهين ٿا. ڪوروون ڪا راجيه ٿا. يهان تو آبي راجائي پي ختم هو گئي هئ. آبي پارت ڪا ڪتنا بُرا حال هو گيا هئ. تم پوجيه وشو ڪي مالڪ ٿي آب پوجاري بني هو. تو وشو ڪا مالڪ ڪوئي پي نهين. وشو ڪي مالڪ صرف ديوي ديوتا هين بنتي هئ. يه لوگ ڪهتي هئ وشو ۾ شانتِي هو. تم پوچو وشو ۾ شانتِي ڪسڪو ڪهتي هو؟ وشو ۾ شانتِي ڪب هوئي هئ؟ ورلد ڪي هسٽري جاگرافي رپيٽ هوتي رهتي

هٿ. چڪر ڦرنا رهتا هٿ. بتائو وشو ۾ شانتِي ڪب هوئي ٿي؟ تڻ ڪوئي شانتِي چاهتي هو؟ ڪوئي بتاءِ نهيڻ سڪينگي. باپ سمجھاتي هٿ وشو ۾ شانتِي تو سورب ۾ ٿي، جسڪو پٿر اڏائيز ڪهتي هٿ. ڪر شچن لوگ ڪهتي هٿ بروبر ڪرائيسٽ سين تين هزار ورش پھلي پٿر اڏائيز ٿا. انھون ڪي نہ پارس ٻڌي بنتي هٿ، نہ ڦر پٿر ٻڌي بنتي هٿ. پارتواسي هين پارس ٻڌي اؤر پٿر ٻڌي بنتي هٿ. نيؤ ورلڊ ڪو هيون ڪھا جاتا، پُراڻي ڪو تو هيون نهيڻ ڪھينگي. بچون ڪو باپ نين هيل اؤر هيون ڪا راز سمجھايا هٿ. يھ هٿ ريتيل. هولسيل ۾ تو صرف ايڪ اڪير ڪهتي هٿ مام ايڪم ياد ڪرو. باپ سين هين بيحد ڪا ورثا ملتا هٿ. يھ پي پُراڻي بات هٿ، پانچ هزار ورش پھلي پارت ۾ سورب ٿا. باپ بچون ڪو سچي سچي ڪھاڻي بتاتي هٿ. ستيه نارائڻ ڪي ڪٿا، ٿيجري ڪي ڪٿا، اُمر ڪٿا مشهور هٿ. تمڪو پي تيسرا نيتري گيان ڪا ملتا هٿ. اُسڪو ٿيجري ڪي ڪٿا ڪھا جاتا هٿ. وه تو پڙني ڪي پُستڪ بناءِ ديئي هٿ. اَب تڻ بچون ڪو سڀ باتين اچي ريت سمجھائي جاتي هٿ. ريتيل اؤر هولسيل هٿ نان! اتنا گيان سُناتي هٿ جو ساگر ڪو سياهي بناؤ تو پي اُنٽ نہ آئي يھ هوڻا ريتيل. هولسيل ۾ صرف ڪهتي هٿ من مناڀو. اڪير هين ايڪ هٿ، اُسڪا آرٿ پي تڻ سمجھتي هو اؤر ڪوئي بتاءِ نہ سڪي. باپ نين ڪوئي سنسڪرت ۾ گيان نهيڻ ديئا هٿ. وه تو جسسا راجا هٿ وه اپني پاشا چلاتي هٿ. اپني پاشا تو ايڪ هندي هين هونگي. ڦر سنسڪرت ڪيون سيڪني چاهيئي. ڪتنا پئسا خرچ ڪرتي هٿ.

تمھاري پاس ڪوئي پي آئي اُنڪو بولو باپ ڪهتي هٿ مجھي ياد ڪرو تو شانتِي ڌام سڌام ڪا ورثا ملينگا. يھ سمجھنا هو تو بئڻ ڪر سمجھو. باقي هماري پاس اؤر ڪوئي بات نهيڻ هٿ. باپ اَلف هين سمجھاتي هٿ. اَلف سين هين ورثا ملتا هٿ. باپ ڪو ياد ڪرو تو پاپ ناش هو ڦر پوٿر بن شانتِي ڌام ۾ چلي جائينگي. ڪهتي پي هٿ شانتِي ديوا. باپ هين شانتِي ڪي ساگر هٿ تو اُنڪو هين ياد ڪرتي هٿ. باپ جو سورب اِسٽاپن ڪرتي هٿ وه تو يھان هين هٿ. سوڪيم وطن ۾ ڪچ پي هٿ نهيڻ. يھ تو ساڪياتڪار ڪي باتين هٿ. اُگسا فرشتا بننا هٿ. بننا يھان هين هٿ. فرشتا بن ڪر ڦر گھر چلي جائينگي. راجڌاني ڪا ورثا باپ سين ملتا هٿ. شانتِي اؤر سڪ دونو ورثي ملتي هٿ. باپ ڪي سواءِ اؤر ڪوئي ڪو ساگر ڪھ نهيڻ سڪتي هٿ. باپ جو گيان ڪا ساگر هٿ وهي سرو ڪي سدگتي ڪر سڪتي هٿ. باپ پوچتي هٿ، مئن تمھارا باپ، ٿيچر گرو هون، تمھاري سدگتي ڪرتا هون، ڦر تمھاري دُرگتي ڪوئن ڪرتي هٿ؟ راوڻ. دُرگتي اؤر سدگتي ڪا يھ ڪيل هٿ. ڪوئي مونجھتي هٿ تو پوچ سڪتي هٿ. پڙني مارگ ۾ پرشن ڏير اونتي هٿ، گيان مارگ ۾ پرشن ڪي بات نهيڻ. شاسترون ۾ تو شو بابا سين ليڪر ديوتائون ڪي پي ڪتني گلاني ڪر دي هٿ، ڪسڪو پي چوڙا نهيڻ هٿ. يھ پي ڊراما بنا هوڻا هٿ، ڦر پي ڪرينگي. باپ ڪهتي هٿ يھ ديوي ديوتا ڌرم بهت سڪ ديني والا هٿ. ڦر يھ دڪ نهيڻ رھينگا. باپ تمھين ڪتنا سمجھدار بناتي هٿ. يھ لڪشمي نارائڻ سمجھدار هٿ، تب تو وشو ڪي مالڪ هٿ. بي سمجھ تو وشو ڪي مالڪ هو نہ سڪي. پھلي تو تڻ ڪانتي ٿي، اَب قول بن رھي هو اِس ليئي بابا پي گلاب ڪا قول لي آتي هٿ اُگسا قول بننا هٿ. خد آڪر قولون ڪا بغيچا بناتي هٿ. ڦر راوڻ آتا هٿ ڪانئون ڪا

جهنگل بناني. ڪتنا ڪليئر هئ. يهه سڀ سمرڻ ڪرنا هئ. ايڪ ڪو ياد ڪرني سين اُس سڀ آ جاتا هئ. باپ سين ورثا ملتا هئ. يهه بهت پاري دؤلت هئ، شانتي ڪا پي ورثا ملتا هئ ڪيونڪ شانتي ڪا ساگر وهي هئ. لوڪڪ باپ ڪي اُٿسي مهما ڪپي نهين ڪرينگي. شري ڪرشن هئ سڀ سين پيارا. پهلې پهلې جنم هيئن اُنڪا هوتا هئ اِس ليئي اُنڪو سڀ سين جاستي پيار ڪرتي هئ. باپ بچون ڪو هيئن ساري گهر ڪا سماچار ديتي هئ. باپ پي پڪا واپاري هئ، ڪوئي ور لا اُٿسا واپار ڪري. هولسيل واپاري ڪوئي مشڪل بنتا هئ. تهر هولسيل واپاري هونان! باپ ڪو ياد ڪرتي هيئن رهتي هو. ڪئين ريتيل ۾ سوڏا ڪر ڦر پوڻ جاتي هئ. باپ ڪهتي هئ نرنتر ياد ڪرتي رهو. ورثا مل ڳيا ڦر ياد ڪرني ڪي درڪار نهين رهينگي. لوڪڪ سنهنڌ ۾ باپ ٻوڏا هو جاتا هئ تو ڪوئي ڪوئي بچي پڇاڙي تڪ پي سهايك بنتي هئ. ڪوئي تو ملڪيت ملي اوڙ اُڙاءِ ڪر خلاص ڪر ديتي هئ. بابا سڀ باتون ڪا اُٿيوي هئ. تب تو باپ نين پي اُنڪو اُٿنا رت بنيا هئ. غريبي ڪا، شاهوڪاري ڪا سڀ ۾ اُٿيوي هئ. ڊراما اُنوسار يهه ايڪ هيئن رت هئ. يهه ڪپي بدل نهين سکتا. ڊراما بنا هون هئ، اِس ڪپي چينج هو نهين سکتي هئ. سڀ باتين هولسيل اوڙ ريتيل ۾ سمجھاءِ ڪر ڦر اُٿت ۾ ڪهه ديتي هئ من مٺاڻو، مڌياجي پو. من مٺاڻو ۾ سڀ آ جاتا هئ. يهه بهت پاري خزان هئ، اُن سين جهولي پرتي هئ. اوناڻي گيان رتن ايڪ ايڪ لاک رپئي ڪي هئ. تهر پدمپدم پاڳيشالي بنتي هو. باپ تو خوشي، ناخوشي دونو سين نيارا هئ. ساڪي هو ڊراما دڪ رهي هئ. تهر ڀارت بجاتي هو. هر ڀارت بجاتي پي ساڪي هون. جنم مرڻ ۾ نهين آتا هون. اوڙ تو ڪوئي اِن سين چوٽ نهين سکتا. موڪش مل نه سڪي. يهه اُنادي بنا بنيا ڊراما هئ. يهه پي ونڊر فل هئ. چوٽي سي آتما ۾ سارا ڀارت پرا هون هئ. يهه اوناڻي ڊراما ڪپي وٺاش ڪو نهين پاتا. اُچا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا دل و جان، سڪ و پريم سين، سروسبل بچون ڪو نمبر وار پرشارت اُنوسار ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

(1) جئسي باپ بچون پر واري جاتي هئ، اُٿسي تن من ڏن سَهت ايڪ وار باپ پر پورا قربان جاڪر 21 جنمون ڪا ورثا ليئا هئ.

(2) باپ جو اوناڻي اُنمول خزان ديتي هئ اُس سين اُٿني جهولي سڌا پرپور رڪني هئ. سڌا اِسي خوشي و نشي ۾ رهنا هئ ڪ هر پدمپدم پاڳيشالي هئ.

وردان - درڊ نشچيه ڪي آڌار پر سڌا وجئي بنني والي برهما باپ ڪي سنيهي پو

جو درڊ نشچيه رڪتي هئ، تو نشچيه ڪي وجئ ڪپي ٿل نهين سکتي. چاهي پانچ هيئن تتو يا آتمائين ڪتنا پي سامنا ڪري ليڪن وو سامنا ڪرينگي اوڙ آپ اُٿل نشچيه ڪي آڌار پر سَماني ڪي شڪتي سين اُس سامنا ڪو سماءِ لينگي. ڪپي نشچيه ۾ هلچل نهين هو سکتي. اُٿسي اُچل رهنې والي وجئي بچي هيئن باپ ڪي سنيهي هئ. سنيهي بچي سڌا برهما باپ ڪي پُڄائون ۾ سَمائي رهتي هئ.

سلوگن - سرو خزانون ڪي چاڀي پراپت ڪرني هئ تو پرماتمر پيار ڪي اُٿيوي بنو.